QUESTIONNAIRE ON CONTRACT RULES FOR ONLINE PURCHASES OF DIGITAL CONTENT AND TANGIBLE GOODS

Information about the respondent

1. Please enter your full name *OR* the name of the organisation / company / institution you represent if you are responding on its behalf:

   Kuluttaja-asiamies / Kilpailu- ja kuluttajavirasto

2. Please indicate your main country of residence:

3. Please indicate your main country of activity:

4. Contributions received will be published on the Commission's website unless it would harm your legitimate interest. Do you agree to your contribution being published along with your identity?

- ☐ Yes, your contribution may be published under the name you indicate
- ☐ Yes, your contribution may be published but should be kept anonymous (without name and contact details)
- ☐ No, you do not want your contribution to be published. Your contribution will not be published, but it may be used internally within the Commission.

5. Are you answering this questionnaire as a:

- ☐ Consumer
- ☐ Organisation representing the interests of consumers
- ☐ Company mainly selling digital content products / Organisation representing the interests of companies mainly selling digital content products (if so, please indicate your business sector and whether you are a small and medium enterprise or not)
- ☐ Company mainly selling tangible goods online / Organisation representing the interests of companies mainly selling tangible goods online (if so, please indicate your business sector and whether you are a small and medium enterprise or not)
- ☐ Company mainly buying digital content products / Organisation representing the interests of companies mainly buying digital content products (if so, please indicate your business sector and whether you are a small and medium enterprise or not)
- ☐ Company buying mainly tangible goods online / Organisation representing the interests of companies buying tangible goods online (if so, please indicate your business sector and whether you are a small and medium enterprise or not)
- ☐ Organisation representing the interests of businesses in general
- ☐ Member State of the EU or EEA/ Public authority

- ☐ Other (for example, academics, other NGO, public authority outside the EU/EEA, trade union) (please specify)

Depending on your profile, you may decide to respond only to the questions you have a particular interest for. For example, if you are a company selling only tangible goods and do not intend to sell digital content products in the future, you may decide not to respond to Part 1 of the questionnaire dedicated to digital content products.

PART 1 – DIGITAL CONTENT

Context

Digital content products markets are growing rapidly. For instance, the app sector in the EU has grown significantly in less than five years, and is expected to contribute EUR 63 billion to the EU economy by 2018. Consumer spending in the video game sector is estimated at 16 billion EUR in 2013. In the music industry, digital revenues now represent 31% of total revenue in the EU. This economic potential should be further unleashed by increasing consumer trust and legal certainty for businesses.

However, when problems with digital content products arise (for example, the digital content products cannot be downloaded, are incompatible with other hardware/software, do not work properly, or even cause damage to the computer), specific remedies are lacking at the EU level (namely a right of the user against the trader when the digital content is defective). In addition, the user cannot influence the content of the contracts on the basis of which digital content products, which are 'off-the-shelf' products, are offered because these are 'take it or leave it' contracts. For instance, contracts may limit the user's right in case the digital content products do not work properly. They may also exclude the user's right to receive compensation if the digital content products caused damage (for example by damaging the computer), or limit compensation solely to so-called 'service credits' (extra credits for future service).

In addition, contracts for the supply of digital content products may be characterised differently in the Member States for example as service, lease or sales contracts. Such different treatment may result in different sets of remedies, some of them in the form of mandatory rules, others not. This may cause legal uncertainty for businesses about their obligations – and for users about their rights- when selling digital content products both domestically and cross-border.

A number of Member States have enacted or started work to adopt specific legislation on digital content products (namely the UK, the Netherlands and Ireland). This could further increase the differences between national rules that businesses would have to consider when providing digital content products throughout the EU.

Legal background at EU level

Certain aspects of contract law for online supply of digital content products are already covered by EU law. For example, the Consumer Rights Directive provides uniform rules on the information that should be provided to consumers before they enter into a contract and on

the right to withdraw from the contract if they have second thoughts; the Unfair Contract Terms Directive provides rules against unfair standard contract terms in consumer contracts. However, there are no EU rules on other aspects of contracts for digital content products (such as what remedies are available if the digital content product is defective).

Section 1 –Problems

1. In general, do you agree with the analysis of the situation made in the "Context"? Please explain.

   Analyysi soveltuu muihinkin kuin vain digitalisiin sisältöihin. Muissakin hyödyke-ryhmissä saattaa olla sama määritelmien tulkinnanvaraisuus ja ongelmia kuluttajien oikeuksien toteutumisessa esim. virheen hyvitystilanteissa. Vakiosopimuksia käytetään yleisesti ja niissä on samat ongelmat hyödyke-ryhmästä riippumatta (esim. vastuunrajoitusehdot).

   Jaottelu tavaraksi ja palveluksi (goods/services) ei ylipäätään ole selkeä lähtökohta. Kuluttajien solmimat sopimukset ovat yhä useammin sekamuotoisia paketteja, joissa ostetaan sekä tavara että palvelu.

2. Do you think that users should be more protected when buying digital content products? Please explain why by giving concrete examples.

   Digitaalisten sisältöjen ostajilla pitäisi olla lähtökohtaisesti samantasoinen kuluttajansuoja ja oikeudet kuin kuluttajilla muissakin sopimussuhteissa. Suomessa digitaaliset sisällöt tarjotaan yleensä palveluina, jolloin KSL 8 lukua voidaan soveltaa analogisesti. Siksi ongelmaksi ei ole koettu esim. virheen hyvitystilanteita. Digitaalisten sisältöjen teknisyyden ja monimutkaisuuden vuoksi virhetilanteisiin saattaa kuitenkin liittyä tiettyjä spesifisiä, esim. näyttöongelmia, joita olisi syytä säännellä. Kuluttajan voi olla mahdotonta osoittaa digitaalisen sisällön toimimattomuutta ja syitä siihen. Normaali näyttötaakkavaatimus voi käytännössä johtaa siihen, etteivät kuluttajan oikeudet toteudu.

   Lähtökohtana pitäisi olla kuitenkin teknologianeutraalisuus. Yksityiskohtaisempaa sääntelyä ei yleensä pitäisi kohdistaa vain osaan palveluista, vaan sääntelyn pitäisi kattaa samantasoisena kaikki kuluttajakauppa. Tähän voitaisiin päästä nykyisiä direktiivejä täsmentämällä.

   Kuluttajaoikeusdirektiivi sisältää mm. kuluttajia suojaavat kattavat tiedonantovelvoitteet, mutta ongelmaksi on muodostunut se, että elinkeinonharjoittajan laiminlyönneistä ei ole säädetty juuri minkäänlaisia seuraamuksia. Aikaisemmin esim. sopimusta koskevan vahvistuksen toimittamatta jättäminen aiheutti sopimuksen sitomattomuuden. Nyt kuluttajan suojaksi säädettyjen velvoitteiden rikkomisesta ei seuraa suoraan sanktioita ja tulkinnanvaraista on, miten laiminlyönnit vaikuttavat sopimussuhteisiin.

3. Do you perceive difficulties/costs due to the absence of EU contract law rules on the quality of digital content products? Please explain.

Suomessa kyseinen ongelma ei ole konkretisoitunut laajemmin, koska kuluttajat saavat kuluttajansuojalain perusteella suojaa (analogisesti 8 luku sekä 2 ja 6 luku). Tosin tulkintaongelmia saattaa aiheutua siitä, että vanhat säännökset taipuvat joskus huonosti uudentyyppisiin hyödykkeisiin, joita ei tarjotakaan rahaa vaan jotain muuta vastiketta vastaan.

Digitaalisessa ympäristössä jaottelu esim. palveluihin ja digitaalisiin sisältöihin tuntuu keinotekoiselta. Esim. verkossa toimivan deittipalvelun, online-pelin ja download-pelin virhevastuukysymykset pitäisi ratkaista samoilla säännöillä.

Osaamisen puute aiheuttaa hämmennystä. Sekä yrityksillä että kuluttajilla on vaikeuksia hahmottaa hyödykkeiden todellista luonnetta ja sitä, että esim. samat virhevastuusäännöt pätevät sekä online- että reaalimaailmassakin.

4. Do you think that upcoming diverging specific national legislations on digital content products may affect business activities? Please explain.

Kuluttajaoikeusdirektiivillä on juuri harmonisoitu sopimussuhteen peruselementit, joten kovin suurta ongelmaa ei pitäisi olla.

Section 2 – Need for an initiative on contract rules for digital content products at EU level

5. The European Commission has explained in the Digital Single Market Strategy[1] that it sees a need to act at EU level. Do you agree? Please explain.

Pelkästään digitaalisia sisältöjä koskevalle erityissääntelylle ei ole tarvetta. Sitä vastoin nykyisiä direktiivejä olisi syytä täsmentää ja säädellä tilanteita, joissa elinkeinonharjoittaja rikkoo velvoitteitaan.

Ennen kaikkea tarvitaan kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanon tehostamista. Hyvitykset ja valvontakeinot olisi mietittävä yleisesti, koko kuluttajansuojan ”perustason” osalta.

6. The European Commission has announced in the Digital Single Market Strategy that it will make a proposal covering harmonised EU rules for online purchases of digital content. Other approaches include, for example, the development of a voluntary model contract that consumers and businesses could use for their cross-border e-commerce transactions or minimum harmonisation. What is your view on the approach suggested in the Digital Single Market Strategy?

Säännösten harmonisointi on todennäköisesti kuluttajien kannalta parempi vaihtoehto, jos kuluttajansuojan taso on riittävän korkea. Kyseinen vaihtoehtoinen sopimusinstrumentti voi johtaa kuluttajansuojan madaltumiseen, jos se asettaa sopimusvapauden etusijalle. Kuluttaja on sopimussuhteessa heikompi osapuoli eikä

[1] A Digital Single Market Strategy for Europe COM(2015)192 final

kuluttajan ole yleensä mahdollista vaikuttaa siihen, minkälaisilla ehdoilla sopimus tehdään. Siksi sopimusosapuolten välinen tasapaino on turvattava lainsäädännöllä.

Vapaaehtoinen sopumusinstrumentti saattaisi johtaa entistä suurempaan oikeudellinen fragmentaatioon ja epäselvyyteen ongelmatilanteissa noudatettavista perussäännöistä (laki vai optional instrument vai yksilölliset ehdot).

Yrityksille sopimusehdot ovat tapa vakioida omia prosessejaan. Siksi yrityksillä on tarve luoda omat, toimintaansa sopivat vakiosopimusehdot. Käytännössä mallisopimusta siis joko modifioitaisiin tai sitä ei käytettäisi.

Section 3 – Scope of an initiative

7. Do you think that the initiative should cover business-to-consumers transactions only or also business-to-business transactions? Please explain.

   BtoB sopimusvapautta on kunnioitettu ja autonomian piiri pidetty tarkoituksella suurempana sopimusoikeudessa, koska se tukee myös elinkeinovapautta.

8. What specific aspects in business-to-business transactions, if any, should be tackled? Please explain.

9. Digital content products may cover inter alia the products listed below. Which of these digital content products/services should be covered by the initiative (tick as many as apply)?

   - ☐ games, including online games
   - ☐ media (music, film, sports, e-books) for download
   - ☐ media (music, film, sports) accessible through streaming
   - ☐ social media
   - ☐ storage services
   - ☐ on-line communication services (for example, Skype)
   - ☐ any other cloud services
   - ☐ applications and any other software that the user can store in its own device
   - ☐ any software that the user can access online
   - ☐ any other service that is provided solely online and result in content that the user can store in its own device (such as translation service, counselling)
   - ☐ any other service that is provided solely online

   Please explain your choice(s).

   Kuluttajaoikeusdirektiivin digitaalisia sisältöjä koskeva määritelmä on tulkinnanvarainen. Erityissääntely kuitenkin edellyttäisi, että tulkinnanvaraisuutta on mahdollisimman vähän. Kyseessä on ala, jossa teknologien kehitys on nopeaa ja vaikeasti ennustettavaa. Ongelmaksi voi muodostua se, että määritelmät vanhenevat nopeasti.

Tuntuu keinotekoiselta ja perusteettomalta tehdä eroa esim. lataamisen, suoratoiston ja tallentamisen välillä. Kuluttajan oikeuksien kannalta pitäisi pyrkiä mieluummin teknologianeutraaleihin yleissäännöksiin, joissa formaatilla ei ole merkitystä.

10. Digital content products can be supplied against different types of counter-performance. Which of the following counter-performances should be covered by the initiative (tick as many as apply)?

    - ☐ Money
    - ☐ Personal or other data actively provided by the user (for example, by registration)
    - ☐ Data collected by the trader (for example, the IP address or statistical information)
    - ☐ Activity required by the user in order to access the digital content (for example, by watching an advertisement video, or visiting another homepage)

    Please explain your choice(s).

Kuluttajaoikeusdirektiivin tulkintaohjeessa todetaan, että direktiiviä sovelletaan digitaalista sisältöä koskeviin sopimuksiin, vaikka niihin ei liittyisi maksua, esim. ilmaisen pelin lataaminen sovelluskaupasta. Ohje aiheuttaa paljon kysymyksiä ja asiaa pitäisi säädellä tarkemmin. Rahan kaltaiseen vastikkeeseen voi rinnastaa ainakin tilanteet, joissa kuluttajan pitää antaa henkilö- tai muita tietojaan tai jossa edellytetään kuluttajan aktiivisia toimenpiteitä (esim. mainoksen katsominen) ennen tarjotun sisällön käyttöönottoa. Olennainen kysymys tällöin on, milloin kuluttajan ja sisällön tarjoajan välille syntyy sopimus. Jos digitaalisen sisällön lataaminen ei esim. edellytä käyttöehtojen hyväksymistä (browse-wrap agreement), mikä kuluttajan asema tällöin on?

Vastikkeen määritelmällä on vaikutusta myös viranomaisten toimivallan kannalta. Ei tulisi luoda tilannetta, jossa syntyy päällekkäinen toimivalta useammalle viranomaiselle tai epäselvyyttä toimivallan rajoista. Valvonnan kannalta voi olla ongelmallista, että esim. henkilötietojen keräämistä valvoo Tietosuojavaltuutettu.

Huomattava on, että vastikkeen määritelmä ei liity vain digitaalisiin sisältöihin vaan kysymys on ajankohtainen myös muiden hyödykkeiden osalta. Mikä kuluttajan oikeudellinen asema on esim. ilmaista arviointipalvelua tai sähköpostipalvelua käytettäessä?

Section 4 –Content of an initiative

11. Among the areas of contract law below, which ones do you think are problematic and should be covered by an initiative (tick as many as apply)?

    - ☐ Quality of the digital content products
    - ☐ Remedies and damages for defective digital content products
    - ☐ How to exercise these remedies, like who has to prove that the product was, or was not, defective (the burden of proof) or time limits for exercising these remedies
    - ☐ Terminating long term contracts
    - ☐ The way the trader can modify contracts
    - ☐ Other (please specify): combined contracts and bundles (vaikea sopimusrakenne)

    Please explain your choice(s).

Digitaalisten sisältöjen ostajilla pitäisi olla lähtökohtaisesti samantasoinen kuluttajansuoja ja oikeudet kuin kuluttajilla muissakin sopimussuhteissa.

Quality of the digital content products

12. Should the quality of digital content products be ensured by:

- ☐ Subjective criteria (criteria only set by the contract)
- ☐ Objective criteria (criteria set by law)
- ☐ A mixture of both

Please explain your choice(s).

Sales Directiven hyvitysperiaatteita pitäisi soveltaa yhdenmukaisesti kaikkiin hyödykkeisiin.

13. When users complain about defective products, should:

- ☐ Users have to provide evidence that the digital content products are defective
- ☐ Traders have to provide evidence that the digital content products are not defective if they consider the complaint to be unfounded

Please explain your choice(s).

Kuluttajilla ei ole osaamista eikä keinoja (knowledge and means) digitaalisten todisteiden keräämiseen. Todistustaakan asettaminen heille tekisi korvauksen saamisen käytännössä mahdottomaksi.

Todellinen vaikeus on jakelutie ja vastuun ketjuuntuminen. Digitaalinen sisältö toimii moitteetta ainoastaan, jos koko jakelutie toimii täydellisesti. Olisiko huomiota kiinnitettävä välittäjien asemaan ja kenties luotava yhteisvastuu tai regressioikeus myyjän ja operaattorin välille? Miten asetelma tulisi nähdä, jos sitä verrataan esim. muihin logistiikkaketjuihin?

Remedies for defective digital content products

14. What are the key remedies that users should benefit from in case of defective digital content products (tick as many as apply)?

- ☐ Resolving the problem with the digital content product so that it meets the quality promised in the contract
- ☐ Price reduction
- ☐ Termination of the contract (including reimbursement)
- ☐ Damages
- ☐ Other (please specify)

Sales Directiven hyvitysperiaatteita pitäisi soveltaa yhdenmukaisesti kaikkiin hyödykkeisiin.

Please explain your choice(s).

15. Should users have the same remedies for digital content products provided for counter-performance other than money (for example, the provision of personal data)? Please explain.

Periaatteessa hyvityskeinojen pitäisi olla samanlaiset vastikkeen suoritustavasta riippumatta. Hyvitys liittyy myyjän velvollisuuksiin ja sopimusrikkomukseen, vastikkeen suorittaminen kuluttajan velvollisuuksiin ostajana. Käytännössä hinnanalennusta voi olla kuitenkin mahdotonta määritellä, jos vastikkeena ei ole ollut raha. Selvää on, että sopimuksen päättymisen jälkeen palvelutarjoajalla ei pitäisi olla enää oikeutta käyttää kuluttajalta keräämiään henkilötietoja ja ne pitäisi poistaa tietojärjestelmistä.

Huomattava on, että kysymys ei liity vain digitaalisiin sisältöihin vaan se on ajankohtainen myös muiden hyödykkeiden osalta. Mitkä kuluttajan oikeudet ovat esim. siinä tapauksessa, että ”ilmaisena” tarjottavassa sähköpostipalvelussa on jatkuvasti vikaa?

16. Should users be entitled to ask for remedies for an indefinite period of time or should there be a specific time limit after they have acquired the digital content products or discovered that the digital content products were defective? Please explain.

Ks. seuraava vastaus.

17. Should there be one single time limit or should there be two different time limits, one for the period during which the defect should appear and one during which users have to exercise the remedies? Please explain.

16-17: Digitaalisia hyödykkeitä on niin monenlaisia, että virheiden ilmenemiselle on mahdoton asettaa yleispätevää aikarajaa. Paremmin toimisi yleislauseke Suomen mallin mukaisesti eli ”kohtuullisessa ajassa” siitä, kun virhe havaittiin tai se olisi pitänyt havaita. Jättää tietysti tulkinnanvaraa, mutta pitkälle riitautuvia asioita ei todennäköisesti ole paljon.

Yritykset saattavat toivoa selkeää päivärajaa. Silloin esim. asiakaspalvelun robotti voisi suoraan lähettää vakiovastauksen niille, joiden valitus on viivästynyt. Mutta edistääkö tämä kuluttajien luottamusta?

18. Which time limit(s) do you think is (are) appropriate? Please explain.

Entä jos tämän sijaan harkittaisiin esim. todistustaakkaan liittyvää leikkuria, jossa tietyn ajan kuluttua todistustaakka virheestä siirtyy myyjältä ostajalle? Valitus olisi edelleen

käsiteltävä, mutta hyvityksen saaminen vaikeutuisi (eli vain merkittävistä kannattaisi valittaa ja kerätä todisteita).

19. If there is a right to damages, under which conditions should this remedy be granted? For example, should liability be based on the trader's fault or be strict (irrespective of the existence of a fault)?

Tuottamuksen näyttäminen olisi kuluttajalle liian vaikeaa ja tekisi korvauksen saamisen käytännössä hankalaksi. Tuottamuksesta riippumaton vastuu ei olisi liian ankaraa, jos sitä rajaavat normaalit vahingonkorvauksen perussäännöt todistustaakasta (ostajan näytettävä vahingon syntyminen) ja syy-yhteydestä (vain välitön vahinko).

20. Should it be possible for damages to mainly consist of 'service credits' (extra credits for future service)? Please explain.

Lahjakorttia ei voi pitää sopivana vahingonkorvauksena. Kuluttajalle jäisi riski siitä, että hyvitystä ei saa ennen kuin esim. yrityksen toiminta loppuu tai hyödykevalikoima muuttuu itselle sopimattomaksi.

Virheen perusteella kuluttaja on saattanut menettää luottamuksensa yritystä kohtaan. Olisi kohtuutonta, että kuluttaja saisi vahingonkorvauksena vain saman palveluntarjoajan uusia suorituksia.

Additional rights

21. Should users be able to terminate long term contracts (subscription contracts) for digital content products?

- ☐ Yes
- ☐ No

Digitaalisten sisältöjen ostajilla pitäisi olla lähtökohtaisesti samantasoinen kuluttajansuoja ja oikeudet kuin kuluttajilla muissakin sopimussuhteissa. Toistaiseksi voimassa oleva sopimus on voitava irtisanoa kohtuullisen ajan kuluessa. Pitkät määräaikaiset sopimukset ovat kuluttajien liikkuvuuden kannalta ongelma monella eri sektorilla, eikä säätelyä pitäisi kohdistaa vain yhteen erityissektoriin.

22. If you reply yes to question 21, please specify under which conditions and following which modalities should users be able to terminate the contract (tick as many as may apply):

- ☐ Termination should be expressed in advance
- ☐ Termination should be made by notice
- ☐ Users are provided with means to retrieve its data
- ☐ The trader may not further use the users' data
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

Kuluttajan on voitava irtisanoa sopimus milloin tahansa ennen sopimuskauden loppua. Irtisanominen on voitava tehdä vapaamuotoisesti millä tahansa välineellä.

23. In case of termination of the contract, should users be able to recover the content that they generated and that is stored with the trader in order to transfer it to another trader?

- ☐ Yes
- ☐ No

Please explain your choice.

Kuluttajien liikkuvuuden kannalta on olennaista, että kuluttajan on helppo vaihtaa sopimuskumppania. Tämä edellyttää, että kuluttaja pystyy siirtämään esim. palveluun tallentamansa sisällön toiselle alustalle.
Ilman sisällön siirrettävyyttä kuluttaja on edelleen sidottu yritykseen. Tämän vuoksi tarvitaan data portability (josta jo EU:n tietosuoja-asetuksessa?).

Kysymys ei liity vain digitaalisiin sisältöihin. Sama sääntely pitäisi saada kaikkiin hyödykkeisiin. Esim. sähköpostiosoitteen tai pankkitilinumeron siirtäminen uudelle palveluntarjoajalle.

24. If you reply yes to question 23, please indicate under which conditions (tick as many as may apply):

- ☐ Free of charge
- ☐ In a reasonable time
- ☐ Without any significant inconvenience
- ☐ In a commonly used format
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

Ilmaiseksi, koska alunperinkin kuluttajan luomaa ja tallentamaa.
Kohtuullisessa ajassa, jotta palvelut voi kilpailuttaa ja siirtyä uudelle palveluntarjoajalle.
Yleisesti käytetyssä (tai yksilöllisesti kuluttajan kanssa sovitussa) formaatissa, jotta pääsy sisältöön säilyisi (access to content).

25. Upon termination, what actions should the trader be entitled to take in order to prevent the further use of the digital content?

- ☐ Disable the user account
- ☐ Employ technical protection measures in order to block the use of the digital content products
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

Vaikea saada kovin teknologia/formaattineutraaliksi (esim. download vs. stream).

26. Should the trader be able to modify digital content products features which have an impact on the quality or conditions of use of the digital content products?

- ☐ Yes
- ☐ No

Please explain your choice.

Sopimusehtojen muuttaminen: ei olennaisia muutoksia (hyödykkeeseen tai sen käyttöön) ilman, että kuluttajalla on oikeus irtisanoa.

Ominaisuuksien muutokset, jotka ovat välttämättömiä teknisen kehityksen vuoksi ja parantavat esim. hyödykkeiden yleistä yhteentoimivuutta, olisi perusteltua sallia. Samalla huomioitava, ettei sovellu sellaisiin muutoksiin, joilla on vain kaupalliset tarkoitusperät ja tavoitteena sitoa kuluttaja esim. hyödykeperheen käyttäjäksi (technical tying).

27. If you reply yes to question 26, under which conditions should the trader modify digital content products features which have an impact on the quality or conditions of use of the digital content products:

- ☐ The contract foresees this possibility
- ☐ The consumer is notified in advance
- ☐ The consumer is allowed by law to terminate the contract free of charge
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

Kerrottava sopimuksessa, ilmoitettava ja varattava kohtuullinen aika muutoksen voimaan tuloon. Lisäksi kuluttajan on voitava irtisanoa. Olennaisten muutosten yhteydessä kuluttajan voitava harkita uudelleen ja kilpailuttaa.

28. Which information should the notification of modification include? Please explain.

Vähintään seuraavaa informaatio:

- muutos ja sen merkitys kuluttajan kannalta sekä voimaantulo
- tieto kuluttajan irtisanomisoikeudesta ja –menettelyistä
- tieto siitä, miten irtisanominen vaikuttaa kuluttajan oikeuksiin

PART 2 – ONLINE SALE OF TANGIBLE GOODS

Context

In 2014, 50% of EU consumers shopped online, rising from 30% in 2007. With an average annual growth rate of 22%, online retail sales of tangible goods surpassed EUR 200 billion in 2014, reaching a share of 7% of total retail in the EU-28. The Commission's Digital Single Market Strategy has highlighted that this economic potential should be further unleashed by removing barriers.

If traders decide not to sell outside their domestic market, this may limit consumer choice and prevent lower prices by lack of competition. Today, traders may be deterred from doing this by differences in contract law which may create costs for traders who adapt their contracts or increase the legal risk for those who do not. For example, depending on the Member State, consumers may have two years, five years, or the entire lifespan of the purchased product to claim their rights. In business-to-business transactions, where no specific EU rules exist, negotiation on the applicable law may also create costs.

Legal background at EU level

As for digital content products, certain aspects of contract law have already been fully harmonised for online purchase of tangible goods by consumers. In particular, the Consumer Rights Directive has fully harmonised the information that should be provided to consumers before they enter into a contract and the right to withdraw from the contract if they have second thoughts. The Unfair Contract Terms Directive provides rules against unfair contract standard terms for consumer contracts. In addition, contrary to digital content products, remedies in case of defective tangible goods are also regulated at EU level in business-to-consumers transactions (under the Consumer Sales and Guarantees Directive). Nevertheless, this harmonisation only sets minimum standards: Member States have the possibility to go further and add requirements in favour of consumers. Many Member States have used this possibility – on different points and to a different extent.

Section 1 – Problems

29. In general, do you agree with the analysis of the situation made in the "Context"? Please explain.

    Korkeaa kuluttajansuojan tasoa ei pidä nähdä esteenä markkinoiden toimivuudelle. Päinvastoin, se lisää kuluttajien luottamusta rajat ylittävään kaupankäyntiin. Huomiota pitäisi kiinnittää myös tehokkaisiin valvontakeinoihin, joilla ”markkinahäiriköt” saataisiin kuriin.

    Tuotteen eliniän mittainen virhevastuu ei tosiasiassa ole absoluuttinen (ajan kuluminen vie uskottavuuden useimmilta virheväitteiltä).

    Tarkkaan asetettu virhevastuun viimeinen päivämäärä voi toimia kestävää kulutusta ja kuluttajien oikeuksien toteutumista vastaan. Digikomponentteja sisältävien tuotteiden osalta on jo todisteita siitä, että niiden kestoikä voidaan säätää päivämäärän tarkkuudella. Toisaalta vakava valmistusvirhe saattaa ilmetä esim. rungon pettäessä 6v kuluttua.

30. Do you think that users should have uniform rights across the EU when buying tangible goods online? Please explain why by giving concrete examples.

Online-ostajilla pitäisi olla lähtökohtaisesti samantasoinen kuluttajansuoja ja oikeudet kuin kuluttajilla muissakin sopimussuhteissa. Lähtökohtana pitää olla teknologianeutraalisuus, johdonmukaisuus ja syrjimättömyys.

Täysharmonisointia parempi ratkaisu olisi identifioida ne sopimusoikeudelliseen sääntelyyn liittyvät kansalliset erot, jotka aiheuttavat tosiasiallisia esteitä ja harmonisoida lainsäädäntöä tältä osin. Kuluttajansuojan ”perustason” takaamiseksi riittäisi nykyisten direktiivien (määritelmien) päivittäminen. Ei erityis- vaan yleissääntelyä.

Ei erityisiä velvoitteita (tai etuja) online-kauppiaille verrattuna kivijalkakauppoihin. Monet yritykset toimivat sekä että ja haluaisivat noudattaa samoja perusperiaatteita kummassakin.

31. Do online traders adapt their contract to the law of each Member State in which they want to sell? If yes, do they face difficulties/costs to do so? Please explain.

Kuluttajaoikeusdirektiivillä perusperiaatteet ovat juuri harmonisoitu, joten kovin suurta muokkausta ei tarvinne tehdä.

Käännöskuluja luonnollisesti syntyy. Kuluttajaviranomaisia työllistävät sekä huonot käännökset että vakiosopimukset, jotka ovat EU-direktiivien vastaisia.

Suuryrityksille tämä ei ole nytkään ongelma. PK-yritykset eivät ole halunneet lähteä online-kauppaan eivätkä varsinkaan rajat ylittäen, mihin niillä on täysi oikeus ja elinkeinovapaus. Esim. palveludirektiivin syrjintäartiklaa vastustetaan juuri niillä argumenteilla, että yrityksen on saatava vapaasti valita maantieteellinen toiminta-alueensa, koska yritystoimintaan kuuluu aina riskejä toiminta-alueen kasvaessa (verotus ym).

Suomessa ongelmia aiheuttaa se, että sopimusehtoja ei aina käännetä suomen kielelle.

32. Do you think that any such difficulties and costs dissuade traders from engaging at all or to a greater extent in cross-border e-commerce? Please explain.

Tosiasiassa suurin selitys online-kaupan nihkeään kasvuun ovat suuryritysten liiketoimintamallit, jotka tähtäävät markkinoiden ja tarjonnan jakamiseen maantieteellisesti.

Yrityksille voi olla kannattavampaa hakeutua francising-, agentuuri- ym yhteistyöhön kuin itse suoraan verkkokauppaan. Esim. tunnettujen brandien jakelu on usein hajautettu maantieteellisesti aluemyyjille, joilla on omat verkkokauppansa.

Sopimusten muokkaaminen on pieni kuluerä sen rinnalla, kuinka paljon yritykset panostavat omien verkkosivujensa eriyttämiseen maakohtaisiin osiin (esim. palveludirektiiviin syrjintäsäännökseen liittyvät ongelmat).

Sopimuksista aiheutuvia kuluja enemmän PK-yrityksiä estävät kulttuurilliset ja kielelliset syyt.

Section 2 - Need for an initiative on contract rules for online sales of tangible goods at EU level

33. The European Commission has explained in the Digital Single Market Strategy that it sees a need to act at EU level. Do you agree? Please explain.

Tarvitaan kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanon tehostamista, ei uusia substanssidirektiivejä tai uusia oikeuksien määritelmiä. Hyvitys- ja täytäntöönpano/valvontakeinot olisi mietittävä yleisesti, koko kuluttajansuojan ”perustason” osalta.

34. The European Commission announced in the Digital Single Market Strategy that it will make a proposal allowing traders to rely on their national laws based on a focused set of key mandatory EU contractual rights for domestic and cross-border online sales of tangible goods which would be harmonised in the EU. Other approaches include, for example, the development of a voluntary stakeholders' model contract that consumers and businesses could use for their cross-border e-commerce transactions. What is your view on the approach suggested in the Digital Single Market Strategy?

Olisi kuluttajan kannalta ongelmallista, jos kuluttajasopimuksissa otettaisiin lähtökohdaksi yrittäjän kotipaikan lainsäädäntö kuluttajan kotipaikan lainsäädännön soveltamisen perusperiaatteen sijasta. Tämä ei olisi omiaan lisäämään kuluttajien luottamusta verkkokauppaan.

Kyseinen vaihtoehtoinen sopimusinstrumentti voi johtaa kuluttajansuojan madaltumiseen, jos se asettaa sopimusvapauden etusijalle. Kuluttaja on sopimussuhteessa heikompi osapuoli eikä kuluttajan ole yleensä mahdollista vaikuttaa siihen, minkälaisilla ehdoilla sopimus tehdään. Siksi sopimusosapuolten välinen tasapaino on turvattava lainsäädännöllä.

Vapaaehtoinen sopumusinstrumentti saattaisi johtaa entistä suurempaan oikeudellinen fragmentaatioon ja epäselvyyteen ongelmatilanteissa noudatettavista perussäännöistä (laki vai optional instrument vai yksilölliset ehdot).

Yrityksille sopimusehdot ovat tapa vakioida omia prosessejaan. Siksi yrityksillä on tarve luoda omat, toimintaansa sopivat vakiosopimusehdot. Käytännössä mallisopimusta siis joko modifioitaisiin tai sitä ei käytettäisi.

Section 3 – Content of the initiative

35. Do you see a need to act for business-to-consumers transactions only or should the EU also act for business-to-business transactions? Please explain.

BtoB sopimusvapautta on kunnioitettu ja autonomian piiri pidetty tarkoituksella suurempana sopimusoikeudessa, koska se tukee myös elinkeinovapautta.

36. What specific aspects in business-to-business transactions, if any, should be tackled? Please explain.

37. Among the areas of contract law below, which ones do you think create problems related to national divergences which should be covered by an initiative (tick as many as apply)?

- ☐ Quality of the tangible goods
- ☐ Remedies and damages for defective tangible goods
- ☐ How to exercise these remedies, like who has to prove that the product was, or was not, defective (burden of proof) or time limits for exercising these remedies
- ☐ Restitution of price and tangible goods in case of termination of the contract
- ☐ Unfair standard contract terms beyond the existing protection
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

Muiden maiden kansallisesta lainsäädännöstä pitäisi olla kattavampaa tietoa, jotta asiaa pystyisi kommentoimaan.

Quality

38. Which should be the criteria for establishing the quality of the tangible goods? Should there be any additional/different criteria in addition to those already provided by Article 2[2] of the Consumer Sales and Guarantees Directive? Please explain.

---

[2] Article 2 (Conformity with the contract)
1. The seller must deliver goods to the consumer which are in conformity with the contract of sale.
2. Consumer goods are presumed to be in conformity with the contract if they:
(a) comply with the description given by the seller and possess the qualities of the goods which the seller has held out to the consumer as a sample or model;
(b) are fit for any particular purpose for which the consumer requires them and which he made known to the seller at the time of conclusion of the contract and which the seller has accepted;
(c) are fit for the purposes for which goods of the same type are normally used;
(d) show the quality and performance which are normal in goods of the same type and which the consumer can reasonably expect, given the nature of the goods and taking into account any public statements on the specific characteristics of the goods made about them by the seller, the producer or his representative, particularly in advertising or on labelling.
3. There shall be deemed not to be a lack of conformity for the purposes of this Article if, at the time the contract was concluded, the consumer was aware, or could not reasonably be unaware of, the lack of conformity, or if the lack of conformity has its origin in materials supplied by the consumer.
4. The seller shall not be bound by public statements, as referred to in paragraph 2(d) if he:
- shows that he was not, and could not reasonably have been, aware of the statement in question,
- shows that by the time of conclusion of the contract the statement had been corrected, or

Sales Directive on pääosin riittävä. Tuotteen kestävyyden kriteereitä voi olla tarpeen määritellä tarkemmin, jos esim. tuotteiden elinkaarivaatimuksia aletaan standardoimaan laajemmin (Standards for Vacuum Cleaners)

39. How long should the period be during which the trader is required to prove that the tangible goods were not defective at the moment of delivery? Please explain.

Sales Directiven mukaan käänteinen todistustaakka on 6 kk hyödykkeen ostamisesta eli hyödykkeen oletetaan olleen ostohetkellä viallinen ellei elinkeinonharjoittaja muuta osoita. Ajanjakson pitäisi olla pidempi, jotta kuluttajan oikeudet toteutuisivat paremmin virhetilanteissa.

Ongelmia aiheuttaa myös se, ettei virhevastuun ja kaupallisen takuun ero ole selvä elinkeinonharjoittajille. Jos tuotteella on esim. 1 vuoden pituinen kaupallinen takuu, kuluttajan on usein vaikea saada takuun päättymisen jälkeen myyjältä hyvitystä virheellisestä tuotteesta.

Remedies[3]

40. Which contractual rights should the buyer have in case of a defective good (tick as many as apply)?

- ☐ Repair or replacement of the good
- ☐ Price reduction
- ☐ Termination of the contract (including reimbursement)
- ☐ Damages
- ☐ Right to withhold the payment of the price until the defect is remedied
- ☐ Other (please specify)

Please explain your choice(s).

41. Should the buyer have a free choice of remedies or should there be a hierarchy of remedies (namely the trader is first given the option to repair the good)? Please explain.

Suomessa hyvitykset ovat hierarkisia. Järjestelmä voisi olla joustavampi. Kuluttajalla pitäisi virhetilanteissa olla parempi mahdollisuus sopimuksen purkamiseen esim. tilanteissa, joissa sama vika ilmenee toistuvasti.

- shows that the decision to buy the consumer goods could not have been influenced by the statement.

5. Any lack of conformity resulting from incorrect installation of the consumer goods shall be deemed to be equivalent to lack of conformity of the goods if installation forms part of the contract of sale of the goods and the goods were installed by the seller or under his responsibility. This shall apply equally if the product, intended to be installed by the consumer, is installed by the consumer and the incorrect installation is due to a shortcoming in the installation instructions.

[3] Certain aspects in the questions within this section are currently covered by the Consumer Sales and Guarantees Directive.

Time limits to exercise remedies[4]

42. Should the buyer be entitled to ask for remedies for an indefinite period of time or should there be a specific time limit after the buyer has bought the good or discovered that the good was defective? Please explain.

43. Should there be one single time limit or should there be two different time limits, one for the period during which the defect should appear and one during which the buyer has to exercise the remedies? Please explain.

    42-43: Hyödykkeitä on niin monenlaisia, että virheiden ilmenemiselle on mahdoton asettaa yleispätevää aikarajaa. Paremmin toimisi yleislauseke Suomen mallin mukaisesti eli ”kohtuullisessa ajassa” siitä, kun virhe havaittiin tai se olisi pitänyt havaita. Jättää tietysti tulkinnanvaraa, mutta pitkälle riitautuvia asioita ei todennäköisesti ole paljon.

    Yritykset saattavat toivoa selkeää päivärajaa. Silloin esim. aspan robotti voisi suoraan lähettää vakiovastauksen niille, joiden valitus on viivästynyt. Mutta edistääkö tämä kuluttajien luottamusta?

44. Which time limit(s) you think is (are) appropriate? Please explain.

45. Should the time limit(s) be shorter in case of second-hand tangible goods?

    Merkitystä ei pitäisi antaa sille, onko hyödyke uusi vai käytetty eli virheeseen pitäisi vedota kohtuullisessa ajassa sen havaitsemisesta tai siitä, kun se olisi pitänyt havaita.

Damages[5]

46. If there is a right to damages, under which conditions should this remedy be granted? Should liability be based on the trader’s fault or be strict (namely, irrespective of the existence of a fault)?

    Tuottamuksen näyttäminen olisi kuluttajalle liian vaikeaa ja tekisi korvauksen saamisen käytännössä hankalaksi. Tuottamuksesta riippumaton vastuu ei olisi liian ankaraa, jos sitä rajaavat normaalit vahingonkorvauksen perussäännöt todistustaakasta (ostajan näytettävä vahingon syntyminen) ja syy-yhteydestä (vain välitön vahinko). .

Notification[6]

47. Should the buyer be obliged to notify the defect within a certain period of time after discovery? If so, should the period start from the moment the buyer is aware of the defect or, rather, from when he could be expected to have discovered the defect? How long should the period be? Please explain.

---

[4] *Idem.*
[5] *Idem.*
[6] *Idem.*

Ks. vastaus 43.

Commercial guarantees

48. Commercial guarantees are voluntary commitments by the trader to repair, replace or service tangible goods beyond their obligations under the law. Do you think uniform rules on the content and form of commercial guarantees are needed? Please explain.

    Takuut ovat sopimusehtoja ja niihin soveltuu EU:n kohtuuttomien sopimusehtojen direktiivi. Sopimusehdoilla ei voida sivuuttaa pakottavaa lainsäädäntöä.

    Käytännössä erilaisia kaupallisia maksullisia takuita kuitenkin tarjotaan paljon ja kuluttajien on vaikea erottaa lainmukainen virhevastuu, lain tarkoittama takuu tai ”tuoteturva” toisistaan. ”Takuusta” saatetaan maksaa turhaan, kun lainmukaisen virhevastuun tai valmistajan myöntämän takuun perusteella olisi myös oikeus hyvitykseen.

49. Could these requirements on the content and form of commercial guarantees be modified contractually or should they be mandatory rules? Please explain.

    Tietyn sopimustyypin (takuusopimus/takuuehdot) erityissääntely ei tunnu perustellulta.

Unfair terms

50. Should there be a list with contract terms which are always to be regarded as unfair? If yes, which terms should always be regarded as unfair? Please explain.

    Sopimusehtojen sääntelyä ei pitäisi täysharmonisoida.

51. Should there be a list of standard contract terms which are presumed to be unfair? If so which terms should be on such a list? In particular, how to treat advance payment which is very frequent in the online world? Please explain.

    Kohtuuttomista ehdoista on jo harmaa lista kohtuuttomien sopimusehtojen direktiivissä.

    Listassa ehdot on määritelty niin tarkkarajaisesti, että käytännön valvontatyössä listoja on vaikea soveltaa. Mikä hyöty tällaisilla listoilla olisi?

    Ennakkomaksaminen on tästä erillinen kysymys. Sen kohtuullisuutta olisi arvioitava huomioiden erityisesti riskinjako yrityksen maksukyvyttömyystilanteessa (solvency issues). Pitäisikö esim. ennakkomaksuja edellyttävällä yrityksellä olla velvollisuus asettaa maksuja vastaava vakuus tai säilytettävä maksut erillisellä asiakasvarojen tilillä? Lisäksi olisi huomioitava rajanveto joukkorahoitukseen eli onko kyse ennakkomaksusta vai sijoittamisesta (hyödyke sijoittajille luvattu erityinen etu).

    Kauppahinnan pidättäminen on usein kuluttajan ainoa tosiasiallinen keino päästä oikeuksiinsa, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä omia velvoitteitaan. Kuluttajalla pitäisi

olla aito mahdollisuus valita jälkikäteinen, esim. laskulla maksaminen. Tämä vaihtoehto on usein hinnoiteltu niin, ettei valinnanvapaus toteudu.

ANNEX

This Annex to the consultation contains questions on product-related rules such as labelling. These questions are not linked to the Commission future proposal announced in the Digital Single Market Strategy on contract rules for online purchases of digital content and tangible goods and provisions on labelling will not be included in that initiative. However, since the issue of product-related rules such as labelling is also mentioned in the Digital Single Market Strategy in relation to cross-border e-commerce aspects, this annex has been attached to the consultation.

Context

In a Digital Single Market, both consumers and traders should be confident in trading cross-border without barriers that may be created by differences between national rules. The EU's Digital Single Market Strategy identified several obstacles stopping businesses and consumers from fully enjoying the benefits of the Digital Single Market and highlighted the objective of *"ensuring that traders in the internal market are not deterred from cross-border trading by (…) differences arising from product specific rules such as labelling"*.

Different technical specifications or rules on labelling and selling arrangements may apply in specific areas and, depending on where in the EU the consumer is located, national product-related rules may require the trader to adapt their products and packaging accordingly. Although the mutual recognition principle applies, Member States may justify such rules by a public-interest objective taking precedence over the free movement of goods, such as on health and safety grounds. National measures which hinder the free movement of goods have to be justified and have to be necessary to effectively protect the public interest invoked. However, even for product categories for which harmonised rules apply, Members States can - under certain conditions and in accordance with a legally established procedure - introduce certain additional mandatory labelling requirements at national level.

This situation means that online suppliers of goods and services who wish to serve a pan-European market may potentially need to know about, and comply with, 28 differing sets of national regulations. Finding out which regulation applies in which case may be difficult. 37% of firms in the EU that have experience with selling online to other Member States stated that lack of knowledge of the rules that have to be followed is a barrier to selling online cross-border. Moreover, 63% of firms that have no experience with selling online cross-border stated that they believe that lack of awareness of which rules have to be followed may constitute a barrier[7]. This shows that the perceived barriers are significantly higher than the real barriers and that there is space for better communication and transparency. This situation creates information and compliance costs for online traders, especially for small and medium-sized enterprises, and in particular when the value of the transaction remains low.

Tähän ei vastattu, koska kuuluu Tukesin toimivaltaan.

Section 1 – Problem

[7] European Commission, Flash Eurobarometer 413, 2015

1. In general, do you agree with the description of the situation made in the "Context"? Please explain.

2. Do you consider that certain national product-related rules should oblige traders to alter their product/product information when they sell their legally marketed products to consumers in other Member States?

3. If you answered yes to the previous question, please explain which products and on which grounds.

Specific questions for traders

4. Do you have information about all the national product-related rules in the Member States:
a) To which you sell on-line?
b) To which you do not sell into but where there would be a market for your products?

5. If you answered yes to the previous question, please explain:
a) How did you obtain this information and at what cost?
b) How did you address the need to comply with Member State-specific requirements?

Specific questions for consumers

6. Would you consider buying the following products from another Member State, provided you are fully informed*:*

	in a physical shop in the other MS	on-line
- a product labelled according to the rules of that EU Member State	Yes / No	Yes / No
- a product packaged according to the rules of that EU Member State	Yes / No	Yes / No
- a product made according to product specifications of that EU Member State	Yes / No	Yes / No

Section 2 – Need for an initiative on product-related rules such as labelling

7. In the Digital Single Market Strategy, the European Commission pointed to product-related rules, such as labelling, as a possible obstacle to cross-border e-commerce. Do you agree? Please explain.

Section 3 – Content of a possible initiative

8. Should an action at EU level for product-related rules affecting cross-border on-line sale of tangible goods cover:

a) Difficulties related to different product specifications at national level
Yes / No
b) Difficulties related to different packaging rules at national level
Yes / No
c) Difficulties related to different labelling rules at national level
Yes / No

d) Other issues, if so, please explain